

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke: Vestfold

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Brunlanes

Emne: Helsing, Tukker og adferd Bygdelag:

Oppskr. av: Kristen Braskem

Gard:

(adresse): Halle pr. Larvik

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Efter eige røinsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1/ I almunderlhet sier folk ja og nei uten bevegelse med hoved eller hånd. Skoen bukker på hoved når de sier ja, og reiser på hoved når de sier nei. Men det er sjeldan å se

2/ Ute i bygda blir det hilst på alle en møter

3/ Det var vist ikke noe regel for hvem der skulle hilse først, når kjenk møttes. Men vist noen arbeider langs veien eller står still i en blynde så er det den kommande som hilser

4/ Mann løffer på kneplaggedøy sier gonnorn, goddag eller godkvell

5/ Nå blir det ikke gjort noe forsjet på folk når en hilser.

Det har vært, og er, vanlig at de løffer på hatt eller lue når de møtes. Jeg kan huske som barn at gamle leileningar sta ned hatten innan armen når godsigeren kom ridende forbi

- 6/ Var en skod med hatten under armen, var det nok segn på arbeidet for den en hilser på
Jeg hører en hilste litt hvorledes en var kledd
- 7/ Folk hund-hilser på hverandres når de kommer sammen i selskap og forsamlings. De som kjinner hverandres handhilser, ved kirken, på møter, og lignende.
- 8/ Jeg kjinner ikke til at folk klapper hverandre på akslen
- 9/ Det var alminnelig at folk tok av sig hatten når de hørte kirkelokkene enten de var ute på akeren eller på veien
- 10/ Folk gjikk til siden og stod still intil likford eller budefølge var kjørt forbi
- 11/ Jeg kan se ikke folk kan huske at det ble helst på dyr eller andre ting
- 12/ Godnårn blir brukt om morgenen. Goddag om daen. Godkvell om kvellen.
- 13/ Og gvaften eller gomakk når en gir fra hverandre om kvellen
- 14/ En ser det ikke som usærlig om det ikke stemmer så nöie med tiden
- 15/ Jeg har ikke hørt noe svar i slike høve
- 16/ En er ikke nöie med det når godnårn blir ofte brukt alle gøgnets timer

17/
18/
19/

Jeg kan ikke huske det har blitt
brukt „signe“ her

20/

Jeg kjenner ikke til andre tilkalemåter
Hør verken har hilst på en
gjest ute, sa hilsen han ikke på
men han når han kommer inn
Jeg tror ikke det har vært noe regel
for det

21/

Det blir altså banket på døren før
en går inn

22/

De som er inne sier, versagod,
eller, kom inn.

23/

Han skulle stå ved døren si de
bad ham sette sig

24/

Han skulle få av sig hatten
når han kom inn

25/

Til kjente så munn. Ligg dig ned.

Til mere fremmede, versagod sett ned.

26/

Det var ikke stor sjilna på hvem det
var

27/
28/

Det ble ikke gjort noe forsjet
om det var hell fremmede

29/

De ble hilst. Velkommen, eller velkommen
til oss

30/

Man sa, godmorn eller godnatt

31

a) man sa farvel og lev vel eller
ha det bra

b) man sa farvel lev vel og takk
for alt

- 32) Jeg tror ikke det var skikk å kyss verandre til farvel. Talletall slik at andre så det
- 33) Jeg har ikke hørt uttrykket "gi mun" istedenfor å kyssse.
- 34) i kysse på handu har jeg ikke hørt, har verlt brukt her
- 35)
- 36)
- 37)
- 38) Man sier vel jumt nusse i skedefor kysse
- 39) Det ble det brukt, men ikke nå man kalte det "bytte nese"
- 40) Det var vel bare foreldre og søsker
- 41) Det har verlt brukt og blir nok som helst brukt annå
- 42) Man kalte det å "stjele nesa"
- 43) Det blir nok brukt av barn gjir kjak mot kjak på foreldre og søsker. Jeg har ikke hørt annet navn på de en "å sange"
- 44) Å ønske "til lykke" blir meget brukt. Når et barn blir født, ved konfirmasjon, bryllup og ved kjøp av hest, ku og lignende
- 45) Til jul blir antid hils "god jul" til nytår "godt nytår" til barnefødsler troloving og bryllope, til lykker eller gratulerer
- 46) Ved begravelses kondolerer, eller invita min deltagelse
- 47) Nå blir det brukt å si bare "Takk" for ble det ofte sagt "Takk og are"

- 6
- 48) Unnter kranespålegning blir de jo alltid
 saks tak og farvel. Det blir gjort der
 hvor begravelsen foregår fra. Ær var det
 altid heimen nå er det gjerne fra kirkens
 49) Jeg har hørt fortelle at de før sjenerte
 hverandre med at klappet sig i baken
- 50) Folk sier „du“ til kjente, „de“ til til
 fremede og gamle „i“ og „jer“ blir ikke
 brukt nå
- 51) „Han“ eller „ku“ blir ikke brukt isteden-
 for „du“ eller „de“ nå